

אבות ובנים

שע"י בית הכנסת "שמואל הנביא" לעדת התרגום רח' שמואל הנביא 55

פרשת ויצא

העלון לברכת והצלחת
משפחת בוסמי
כל הברכות והישועות

כל הזכויות שמורות

תלמידי אהליק!

והנה ה' ניצב עליו ויאמר וגו'.
יש לשאול מדוע רק כאן הקב"ה מתגלה ליעקב אבינו ע"ה שכבר הוא בגיל 77 שנה ולא לפני כן במערת שם ועבר?
אלא כאן רצה הקב"ה ללמדנו מוסר,

כשאדם לומד תורה אסור להפריע לו

וגם אם זה גילוי שכינה, ק"ו לגילוי חבר שבא לבקר אותך.

וכמו שמסופר על הגר"א מוילנא זצ"ל שעשרים ושמונה שנה לא ראה את אחותו וכשהיא באה לבקרו בירך שהחינו ואמר לה מחילה הזקן שלי קצת לבן זו התראה לפני היפרדי מהע"ז לכן אני חייב לעסוק בתורה. שם בעולם האמת זה עולם ארוך אוכל לדבר איתך אבל כאן אין לי זמן בכלל. ובינתיים תדברי עם אשתי - היא פטורה מתלמוד תורה.

ועוד מסופר על תלמיד של החפץ חיים זצ"ל שאשתו היתה חולה וביקש מרבו לבקרה א"ל החפץ חיים וכי אתה רופא, תשב תלמד היא תתפא וכן היה ולאחר זמן מה נולד לאותו תלמיד [כמדומני רבי יצחק אלחנן] בן וביום הברית בא לרבו הח"ח לבקש רשות לילך אמר לו החפץ חיים וכי אתה מוהל?
תשב תלמד ותמנה שליח.

וכן בסנהדרין [דף מט'] שדוד המלך ע"ה אמר לעמשא הזעק לי את איש יהודה שלושת ימים וילך עמשא וגו' ויותר וגו' שראה אותם מתחילים מסכת ולא רצה להפסיקם אע"פ שכתוב שהאיש שימרה את פי המלך יומת אבל לא כשהמלך אומר להפסיק אדם מלימוד התורה ע"ש, ומכל זה אנו יתמי דיתמי כמה צריכים להתחזק ולא להפסיק מהלימוד לכלום.

כך גם אנו צריכים להעריך את לימוד התורה שלנו ולא להפסיקו בשל זוטות.

לע"נ חיים אורי בן דליה ז"ל

יש מנהיג לבירה

והעולם הזה איננו הפקר ועל כל דבר יביא אלקים במשפט, וממילא לעולם האדם לא יחטא, מעשה שהיה עם החפץ חיים שנסע עם איזה עגלון ובדרך הגיעו לאיזה שדה וירד העגלון על מנת לקחת משם תבואה.

לפתע שמע העגלון את החפץ חיים זועק רואים רואים! מיד רץ לעגלה שמאומה בידי ולאחר שהתקדמו מעט והסתכל לצדדים וראה שאין איש אמר לחפץ חיים, מי רואה אותי? אמר לו החפץ חיים, מהשמים רואים אותך אז הבין העגלון שלמעלה הוא שכח להסתכל.

לדעת לפרגן לשני זו ברכה! לא בכדי מברכים במנשה ואפרים שידעו לעשות זאת...

יהודי סיפר לחברו:

אתמול שלח "הפריץ" שלי אחרי וציווה אותי, שאלמד את כלבו השחור לדבר. אם לא אלמדו, יפשיט עורי מעלי. נבהל חברו ושאל: מה עשית?

השיב היהודי: הסכמתי, אבל תנאי התניתי, שהכלב ימצא בביתי עשר שנים רצופות, עד שאלמדו. חזר ושאל חברו: ומה תעשה כשתכלינה עשר השנים?

החזיר היהודי ואמר: המקום ירחם! עד אז או ש"הפריץ" ימות, או שהכלב ימות...

מעשה שהיה

מעשה באדם שהציע בית למכירה בזול וכשהגיע הקונה אמר המוכר ודאי אתה מתפלא על המחיר הזול של הבית? אבל זה בתנאי אחד קטן: שמסמר אחד אתלה על הקיר בבית ואניח בו מה שארצה וכל שאר הבית שלך, ויענה הקונה: אם זהו כל רצונך, אני מוכן כי זה מחיר ממש זול, ויעשו חוזה ויקנה מאיתו את הבית. והנה בלילה הראשון דפיקות בדלת בשעה שתיים בלילה ויקום בעל הבית לפתוח והנה זה המוכר אומר שהביא איזה חפץ לתלות על המסמר ויכעס בעל הבית בלבו אך לא אמר כלום כי זהו ההסכם. וכן עשה לו כל לילה. אך באחד הפעמים והנה הביא איתו חתול מת כדי לתלות את זה על המסמר ולאחר שעה הביא גם עכבר מת לתלות על המסמר, ובני הבית לא יכלו כבר לנשום מרוב ריח רע ובעל כורחו של בעל הבית ברחו כולם משם בפחי נפש. ובא כמובן המוכר שוב והשתלט על הבית והכל בגלל מסמר קטן.

בא היצר הרע לאדם וטוען לו את כל המצוות תעשה אבל בזה תזלזל כגון: דיבורים בבית הכנסת, קריאת עלונים בזמן התפילה, ביטול תורה, אבל את כל שאר המצוות תעשה, והאדם הרבה פעמים שומע לו עד שהולך מדחי אל דחי בלי להרגיש, כלומר היצר הרע אומר לך רק זה וזהו בסוף מפילו ברישתו. והשם יזכנו להתרחק מיצר הרע, ולהידבק ביצר הטוב אמן.

מידת חסד - סיימת לקרוא העבר לחבר

החומר מלקט מספרי ראשונים ואחרונים

רק כמה דקות!

ומעשה ביהודי שהייתה לו חנות בדים וביום שישי בחצות היום סוגר את החנות כדי להתכונן לשבת ולקבל מוקדם את השבת, והנה יום שישי אחד כרבע שעה לפני חצות היום נכנס איש מכובד מאוד וביקש לראות בדים יקרים ובעל החנות הוציא לו והראה לו ובינתיים הזמן מתקדם וכמעט חצות יום. פנה בעל החנות לאיש הנ"ל ואמר לו אני צריך לסגור את החנות אם אתה רוצה תבוא ביום ראשון.

אמר האיש המכובד נו רק עוד כמה דקות ונגמור את העיסקה, יש עוד זמן עד שבת ואתה גם תרוויח דמים מרובים. אבל בעל החנות התעקש ואמר לו אני סוגר ואז אמר לו האיש המכובד אשריך שלחו אותי מהשמים לנסותך והנה עמדת בניסיון בגבורה ובזכות זה אתה תזכה לבן צדיק שיאיר את העולם כולו והבן הצדיק הלא הוא רבי משה איסרליש הידוע כהרמ"א זיע"א.

הבן איש חי זיע"א: הפה של האדם זה מזבחה והתפילות שאנו מוציאים מפינו הם הקורבנות, לכן נשמור את פינו ונאמר רק אמת.

אלה הפרשה

"ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה" רש"י כל זמן שהצדיק במקום הוא הודה הוא זיוה הוא הדרה יצא צדיק מן עיר פנה הודה פנה זיוה פנה הדרה. אך יש לשאול מדוע זה מוזכר רק אצל יעקב אבינו ולא אצל אברהם ויצחק? הרב שלום הכהן שליט"א: על אברהם היו אומרים הבריות יש פחות הוד וזיו והדר בגלל שהיה לו אוהל ענק עם ארבעה פתחים וכל הזמן היו עוברים ושבים, ביצחק שהיו לו בארות ועבדים שהיו מרגישים חסרון ביציאתו היו תולים זאת במפעליו הרבים משא"כ ביעקב אבינו שהוא איש תם יושב אוהלים אין במה לתלות שפנה הזיו וההדר אלא בלימוד התורה.

הכל ביד האדם וכפי שא"ר רבי חנינא במסכת ברכות שהכל בידי שמים חוץ מיראת שמים,

רק צריכים לרצות לעבוד את ה' יתברך, וכמו שאמר אליהו הנביא ז"ל מעיד אני עלי שמים וארץ שכל אדם יכול להגיע לדרגתו של משה רבינו ע"ה אלא שתלוי ברצון.

משל ונמשל

מעשה באדם אחד שהיה עני מרוד והנה הגיע ערב פסח ובבית אין כלום אמרה לו אשתו לך תביא משהו לכבוד החג המתקרב ויצא מביתו לאן שיוליכוהו רגליו והנה הוא רואה כנסיית נכנס לתוכה ואין שם נפש חיה והנה הוא רואה פעמוני זהב לרוב מיד לקח את הפעמונים והלך לצורף אמר לו קח את זה אחרי החג נעשה חשבון ובינתיים תביא לי אלף ש"ח. וייתן לו ובוזה הלך וקנה מצות ויין ובשר ובגדים יפים ובבית הייתה שמחה וצהלה, אבל אצל הכמרים היה הפוך הם נכנסו לכנסייה וראו שכל הפעמונים נעלמו מיד הלכו לרב היהודים ואמרו לו אם תוך שלושה ימים אתה לא מביא לנו את הגנב מבין היהודים יהיו ליהודים צרות נוראות, מיד הרב הכריז על העניין בכל העיר ויבוא אליו היהודי שלקח את הפעמונים, אמר לו אני הוא שלקחתי אותם וברוך השם הצלתי את משפחתי מרעב אני אלך להגיד להם שהפעמונים אצלי.

והכמרים כששמעו כך עשו במה גדולה בכיכר העיר והגיעו המון משולהב של גויים, ומצד שני באו גם המון יהודים לראות איך יפול דבר והנה הכמרים שואלים את הנידון האם אתה הוא זה שלקחת את הפעמונים ויען כן אני הוא. מיד גזרו דינו למיתה. ואמרו לו איך העזת לקחת את הפעמונים "הקדושים"? ויאמר להם אני אדם עני מרוד נכנסתי לכנסייה והתחלתי לבכות כי אין לי במה לעשות את החג, והנה שמעתי קול מדבר אליי התבוננתי וראיתי את הפסל אומר לי למה אתה בוכה. וסיפרתי לו ואז הוא אמר לי אתה יכול לקחת את כל הפעמונים אני כאן בעל הבית, אבל לא העזתי לקחת והנה קרה דבר פלא הפסל הרים את ידיו והחל להוריד את הפעמונים ולתת לי ורבותינו לימדונו שאין מסרבין לגדול ולוקחים מידו ועכשיו תעשו לי מה שתמצאו. הכמרים ישבו בלחישה ואמרו אם נאמר לו שזה שקר והפסל לא מדבר ולא זז, הגויים עוד יהרגו אותנו אם יגלו שאין ממשות בפסל, אין לנו ברירה בואו ואמרנו ליהודי "אם זה היה רצונו של הפסל אז כך יעשה רצונו" ושיחררו את היהודי לשלום...

קושיה על לבן שהרי אם הפסל שלו לא יכול לשמור על עצמו איך ישמור על לבן.

כך יצא ויתפרסם בעולם כי רק ה' הוא האלוקים

אבות ובנים "אהל פינחס"
בואו לזכות ולהיות שותפים בפעילות...
רק 25 ש"ח לחודש
לתרומות ופרטים נא לפנות לגבאי בית הכנסת או בפלאש: 052-7656075

נמצא מפתח הישועות
אבות ובנים "אהל פינחס"
ארון הממתקים
בזכות זו
אתה יכול להחיות שותף!!!
לתרומות ופרטים: 052-7656075